

Η ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

Ἀνατροφή τῶν βασιλοπαίδων.

Ἄν καὶ εἴκοσι δύο ἔτη μόνον παρήλθον, ἀφ' ὅτου ὁ ὅλως ἀπροσδόκητος θάνατος τοῦ πρίγκιπος Ἀλβέρτου ἀφήρεσε τῆς βασιλείσσης τὸν ἀφωσιωμένον σύζυγον, τῶν βασιλικῶν τέκνων φιλόστοργον καὶ περιηλημένον πατέρα, καὶ τοῦ ἔθνους ὅλου ἓνα τῶν σοφωτέρων συμβούλων, ἡδὴ ὁ βίος αὐτοῦ ἀποτελεῖ μέρος τῆς ἱστορίας. Ἐκ τῆς θαυμαστῆς βιογραφικῆς πραγματείας τοῦ Σίρ Θεοδώρου Μαρτίνου δυνάμεθα νὰ σχηματίσωμεν ὀρθὴν γνώμην περὶ τοῦ τελείου χαρακτήρος καὶ τῶν μεγάλων διανοητικῶν δυνάμεων τοῦ ἡγεμόνος τούτου. Ὁ πρίγκηψ Ἀλβέρτος, δεύτερος υἱὸς τοῦ τότε βασιλεύοντος δουκὸς τοῦ Κοβούργ, ὑπῆρξε τύπος ἀνδρείας καὶ ἱπποτικῆς καλλονῆς. Ὅτε δὲ ἐγένετο σύζυγος τῆς βασιλείσσης τῆς Ἀγγλίας, ἦτο νεώτατος, μὴ συμπληρώσας ἔτι τὸ εἰκοστὸν πρῶτον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, αὕτη δὲ ὑπερέβηκεν αὐτὸν μόνον κατὰ τρεῖς μῆνας. Ἄλλ' ὅμως διὰ τῆς ἰσχύος τοῦ χαρακτήρος καὶ σπανίας διανοητικῆς ἐνεργείας, συνενουμένων πρὸς ἐντελῆ αὐτοκυριαρχίαν καὶ σταθερὰν ἀφοσίωσιν πρὸς τὰ καθήκοντα τῆς θέσεως αὐτοῦ, κατώρθωσε νὰ ἀποκτήσῃ τὴν ἀγάπην καὶ εὐνοίαν λαοῦ, ὁ ὅποιος ἂν καὶ ζηλοτύπως ἐπαγρυπνῶν ἐπὶ τῶν δικαιωμάτων καὶ προνομίων αὐτοῦ, οὐχ ἦττον, ἀπαξ μανθάνων νὰ ἐμπιστευθῇ καὶ ν' ἀγαπᾷ, γινώσκει νὰ δεικνύῃ καὶ μεγάλην γενναιότητα.

Ἐχὼν θαυμαστὴν ἀντίληψιν καὶ φιλομάθειαν, ἐξωκειώθη ταχέως πρὸς τὴν ἱστορίαν τοῦ πολιτεύματος, πρὸς τὴν κοινωνικὴν καὶ ἀγροτικὴν κατάστασιν, πρὸς τὰς βιομηχανικὰς καὶ ἐμπορικὰς σχέσεις τῆς θετῆς πατρίδος αὐτοῦ. Εἰς τὴν θέσιν ἣν κατέχει, τοῦ ἐμπιστευτικοῦ συμβούλου τῆς Ἀνάσσης, ἀπέδειξε μεγίστην σύνεσιν, ἀποκτῆσας τὴν εὐνοίαν καὶ τὸν σεβασμὸν τῶν διαφόρων ὑπουργῶν, οἵτινες ἀλληλοδιαδόχως ἦλθον εἰς τὰ πράγματα· ἐνῶ καὶ ὑπὸ τοῦ ἔθνους ἐξετιμῆθη ἡ γνησία αὐτοῦ ἀξία. Ἀλλὰ τὸ κυριώτερον ὅλων εἶνε ἡ μετ' εὐγνωμοσύνης καὶ θαυμασμοῦ ὁμολογία δύο ἔθνων ὅτι διὰ τῆς ἐπιρροῆς αὐτοῦ ἀνεπτύχθη ἐν τῷ μέσῳ τῆς λαμπροτέρας ἐν Εὐρώπῃ Αὐλῆς οἰκογενειακὸς βίος τοσοῦτον τέλειος, ἐνεκα τῆς ἀγνότητος καὶ τῶν θεληγῆτρων αὐτοῦ, ὥστε ἡδύνατο νὰ χρησιμεύσῃ ὡς λαμπρὸν πηρὸν ἀντικείμενον εἰς ἐκάστην ἐν τῇ πατρίδι οἰκογένειαν. Ἐνῶ μὲν ἀφ' ἐνὸς συνεμερίζετο μετὰ τῆς Βασιλείσσης τῶν κόπων καὶ φροντίδων τοῦ κράτους, ἀφ' ἑτέρου ἐνησχολεῖτο νὰ

ποιήσῃ ἀρμοδίους μεταβολὰς καὶ πρακτικὰς διατάξεις ἐν τῷ Βασιλικῷ οἴκῳ καὶ κατώρθωσε διὰ τῆς σταθερᾶς ἐπιμονῆς εἰς ἀρχάς, τὰς ὁποίας ἀνεγνώρισεν ὡς ὀρθὰς, νὰ ποιήσῃ τὸν βίον εὐτυχῆ καὶ εἰρηνικὸν δι' ὅλους τοὺς περὶ αὐτόν. Ὅθεν ἡ Βασιλικὴ οἰκογένεια τῆς Ἀγγλίας, εἴτε διέτριβεν εἰς τὰ μεγαλοπρεπῆ Ἀνάκτορα τοῦ Οὐϊνδσορ, εἰς τὸ Λονδῖνον ἢ εἰς Ὀσβόρνην, τὴν ὠραιστάτην ἐξοχικὴν διαμονήν, ἢ καὶ εἰς Βάλμοραλ, παρὰ τὰ ἄγρια τῆς Σκωτίας ὄρη, παντοῦ ἡδύνατο ν' ἀπολαύσῃ τὴν εὐδαιμονίαν ἡρέμου βίου ἐν τῷ μέσῳ τῶν σφοδροτέρων πολιτικῶν θυσελῶν τῆς ἐποχῆς ἡμῶν.

Μία τῶν κυριωτέρων ἀρχῶν, ἣτις διειρηθήη εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν βασιλικῶν τέκνων, ἦτο ὅτι ἐνῶ ἐλάμβανον τὴν καλλιτέραν σωματικὴν καὶ πνευματικὴν μόρφωσιν, ὅπως προτομομασθῶσι διὰ τὴν ὑψηλὴν θέσιν ἣν ἐμελλον κατόπιν νὰ κατέχωσιν, οὐδαμῶς ἔπρεπε νὰ ἔρχονται εἰς συνάφειαν μετὰ τοῦ πραγματικοῦ βίου τῆς Αὐλῆς. Αἱ κυραὶ τῆς τιμῆς τῆς βασιλείσσης μόλις ἐγνώρισαν τὰ τέκνα αὐτῆς, διότι μόνον ἐνίοτε ἐνεφανίζοντο διὰ στιγμὰς τινας μετὰ τὸ γεῦμα, ἢ ὅτε συνώδευον τοὺς γονεῖς αὐτῶν εἰς τὸν ἐφ' ἀμάξης περίπατον. Ἡ δὲ περὶ αὐτῶν φροντίς ἀποκλειστικῶς ἀνετέθειε πρόσωπα κατέχοντα τὴν πλήρη ἐμπιστοσύνην τῆς βασιλείσσης καὶ τοῦ πρίγκιπος συζύγου, πρὸς τὰ ὅποια ἡδύνατο κατ' εὐθείαν νὰ διαλέγονται. Οἱ βασιλικοὶ γονεῖς πάντοτε διηρῶν καὶ τὰς μικροτέρας λεπτομερείας τῶν ὅσων ἐπράττοντο διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ μόρφωσιν τῶν τέκνων αὐτῶν.

Παρελθόντων τῶν πρώτων τῆς παιδικῆς ἡλικίας ἐτῶν, τὰ βασιλικά τέκνα ἐτέθησαν ὑπὸ τὴν φροντίδα Ἀγγλίδων, Γαλλίδων καὶ Γερμανίδων διδασκαλισσῶν, αἵτινες ἦσαν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν διευθυντρίας, αὐτὰ δὲ συνώδευον τὰ τέκνα εἰς τοὺς περιπάτους καὶ ἐπέβλεπον τὰ παίγνια αὐτῶν.

Ταχέως δὲ εἰς τὰ τῶν ξένων γλωσσῶν μαθήματα προσετέθησαν τὰ τῆς μουσικῆς καὶ ἰχθυογραφίας, πρὸς τὸ τελευταῖον δὲ τοῦτο ἐδείκνυεν ἰδιαίτερον κλίσιν ἡ μικρὰ πριγκίπισσα Ἀλίκη, ἡ δευτέρα θυγάτηρ τῆς βασιλείσσης. Νεαρὰ, ἀνθηρὰ καὶ ὑγιής, εὐθυμος, ἰλαρὰ καὶ φιλοπαίγμων ἡ Ἀλίκη ἐτέροπετο εἰς σωματικὰς ἀσκήσεις, ὡς τὴν γυμναστικὴν, παγροδομίαν, κτλ. κυρίως δὲ ἠγάπα τὴν ἵππασίαν. Ἐντούτοις παρεῖχεν ἅμα τεκμήρια ἀληθοῦς ἀγαθότητος καὶ λεπτῆς φροντίδος περὶ τῶν ἄλλων. «Ἐνθυμοῦμαι καλῶς», διηγείται ἡ κυρία Μύλλερ, ἣτις ἐχρημάτισε θεράπαινα τῆς βασιλείσσης, «ὅτι ἀπήντησα ποτὲ τοὺς βασιλόπαιδας παίζοντας ἐν τῷ διαδρόμῳ, ἐνῶ διηρχόμην, ὁ δὲ πρίγκηψ τῆς Οὐγγαρίας ἠθέλησε ν' ἀστειευθῇ περὶ τοῦ υπερβαλλόντος ἀναστήματός μου. Τότε ἡ πριγκίπισσα Ἀλίκη εἶπε πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτῆς μεγαλοφώνως ὥστε ν' ἀκούσω καὶ

έγώ: «Εἶναι ώραϊόν νὰ εἶνέ τις ὑψηλός· ὁ πατήρ μας ἐπιθυμεῖ νὰ εἴμεθα ὅλοι ὑψηλοί.» Ἐν γένει ἡ καλοκάγαθία αὐτῆς ἐδεικνύετο εἰς ὅλας τῆς τὰς πράξεις. Ὅσάκις ἤθελεν ὑποθέσει ὅτι προσεβλήθη τις, πάντοτε προσεπάθει νὰ ἐξομαλύνῃ τὰ πράγματα.»

Συχνάκις τὰ βασιλικὰ τέκνα παρίστανον μικρὰ δράματα κατὰ τὰς διαφόρους ἐπετείας τῆς οικογενείας, τοῦτο δ' ἐγένετο ἐν μέρει καὶ πρὸς ἀπόκτησιν εὐχερείας εἰς τὰς ξένας γλώσσας. Εἰς ταῦτα διεκρίνετο ἡ μικρὰ Ἀλίκη. Οὐδέποτε παρέστησε παιδίον τι τὸ μέρος τοῦ ἀρχιερέως Ἰοῦδ εἰς τὴν Ἐθαλίαν τοῦ Ρακίνα μετὰ περισσοτέρας ἀξιοπρεπείας ἢ μὲ πλεόν εὐχάριστον ἀπαγγελίαν.

Κατὰ πολλοὺς τρόπους ἐξηγείρετο εἰς τοὺς βασιλόπαιδας ἡ αἰσθησις ὅτι δύνανται ἀνεξαρτήτως νὰ πράττωσι τι πρὸς ὠφέλειαν τῶν ἄλλων. Τοιούτουτρόπως καὶ ἡ ἑλβετικὴ καλύβη εἰς τὴν Ὀσθόρνην ἐχρησίμευε διὰ τοῦ μουσείου αὐτῆς, μαγειρείου καὶ μικρῶν κήπων, πρὸς μάθησιν τῶν οἰκιακῶν ἔργων, καὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν ὀφείλει νὰ διευθύνῃ τις μικρὸν οἶκον. Οἱ γονεῖς αὐτῶν προσεκαλοῦντο ἐκεῖ ὡς ξένοι ἵνα γευματίσωσιν ἐκ τῶν φαγητῶν, ἅτινα ἰδίαις χερσὶν ἠτοίμαζον αἱ ἡγεμονίδες, καὶ ἐκεῖ ὡσαύτως ἕκαστον παιδίον ἠδύνατο ἐλευθέρως νὰ ἐκλέγῃ κατ' ἀρέσκειαν οἷαν δῆποτε ἤθελε ἐνασχόλησιν καὶ νὰ χαίρῃ πλήρη ἐλευθερίαν.

Καὶ ὁ ἐν Σκωτίᾳ βίος, ἀπηλλαγμένος τῶν περιορισμῶν τῆς ἐν τῇ Αὐλῇ ζωῆς, ἔφερε τοὺς βασιλόπαιδας εἰς στενοτέραν ἐπαφὴν πρὸς τὰς κατωτέρας τάξεις, καὶ παρεῖχεν αὐτοῖς ἀφορμὴν νὰ συμπαθῶσι πρὸς τοὺς πτωχοὺς.

Εἶχον ἄδειαν νὰ ἐπισκέπτωνται καὶ τὰς πτωχοτέρας καλύβας, καὶ μάλιστα παρεκινούντο εἰς τοῦτο. Εἰς τὰς τοιαύτας ἐπισκέψεις ἀναμφιβόλως διηγήθη κατὰ πρῶτον ἐν τῇ πριγκιπίσῃ Ἀλίκῃ οἶκος ὑπὲρ τῶν πτωχῶν καὶ ἔνθερμος ἐπιθυμία νὰ βοηθῇ τοὺς ἀσθενεῖς καὶ τοὺς χρεῖαν ἔχοντας. Γνωρίζομεν πῶς αἱ πρῶται αὐταὶ ἐντυπώσεις εἰς τὸν κατόπιν βίον ὤθησαν αὐτὴν ἵνα θεμελιώσῃ τινὰ ἐκ τῶν εὐγενεστέρων καὶ εὐεργετικωτέρων φιλανθρωπικῶν ἰδρυμάτων.

Τὸν Ἰούνιον τοῦ 1860 ἡ βασίλισσα μετὰ τοῦ πρίγκηπος συζύγου ἐδέχθησαν πολλοὺς ξένους εἰς τὸ Οὐϊνδσορ ἕνεκα τῶν ἵπποδρομιῶν τοῦ Ἄσκος, κα μετὰ τῶν ἄλλων τὸν βασιλέα τῶν Βέλγων καὶ τοὺς δύο πρίγκηπας Λουδοβίκον καὶ Ἐρρίκον τῆς Ἑσσης, υἱοὺς τοῦ ἡγεμόνος Καρόλου. Μετὰ τὴν ἀναχώρησιν δ' αὐτῶν ὁ πρίγκηψ σύζυγος ἔλεγε πρὸς τὸν φίλον αὐτοῦ βαρῶνον Στόκμαρ, ὅτι ἀναμφιβόλως ἐγεννήθη ἀμοιβαῖον ἐνδιαφέρον μετὰ τοῦ πρίγκηπος Λουδοβίκου καὶ τῆς Ἀλίκης, καὶ ὅτι προσέδοκα προτάσεις ἐκ τῆς οικογενείας τοῦ νέου Ἡγεμόνος.

Ὅντως δὲ μετ' οὐ πολὺ ἐπιστολὴ ἐλήθη παρὰ

τῆς πριγκιπίσσης Φρειδερίκου Γουλιέλμου ἐκ Βερολίνου, ἀναγγέλλουσα ὅτι διεπραγματεύετο μετὰ τῆς μητρὸς τοῦ Λουδοβίκου, ἡγεμονίδος τῆς Ἑσσης, ἥτις ἐπληροφόρησεν αὐτὴν περὶ τοῦ πρὸς τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς ἐνδιαφέροντος τοῦ υἱοῦ τῆς. Συνεφωνήθη δὲ ἵνα, περατωθέντος τοῦ κατὰ τὸ φθινόπωρον σκοπομένου ταξειδίου τῆς Βασίλισσης καὶ τοῦ συζύγου αὐτῆς εἰς Γερμανίαν, ὁ νέος πρίγκηψ ἐπισκεφθῇ ἐκ δευτέρου τὴν Ἀγγλίαν, λαμβάνων ἄδειαν ἀπουσίας. Τὸ σχέδιον τοῦτο ἐπραγματοποιήθη, καὶ ἔφθασεν εἰς τὸ Οὐϊνδσορ τὸν Νοέμβριον. Τῇ 30 Νοεμβρίου ἡ Βασίλισσα ἔγραφεν εἰς τὸ Ἡμερολόγιον αὐτῆς: «Περατωθέντος τοῦ γεύματος, ἐνῶ συνδιελεγόμην μετὰ τῶν Κυριῶν, παρετήρησα τὴν Ἀλίκην καὶ τὸν Λουδοβίκον συνομιλοῦντας ἔμπροσθεν τῆς ἐστίας μετὰ πλείονος ζήλου παρὰ τὸ σῦνηθες, καὶ ὅτε διήλθον πρὸ αὐτῶν, ἵνα μεταβῶ εἰς τὴν ἄλλην αἴθουσαν, ἀμφοτέροι μὲ ἐπλησίασαν, καὶ ἡ Ἀλίκη ὄλως συγκεινημένη μοι εἶπεν ὅτι ὁ Λουδοβίκος ἐζήτηε αὐτὴν εἰς γάμον. Εἰς τὴν θέσιν εἰς ἣν εὐρισκόμεθα, ἠδυνάμην μόνον νὰ σφίξω τὴν χεῖρα αὐτοῦ λέγουσα «Βεβαίως», καὶ ὅτι θὰ περιμένωμεν αὐτὸν ἀργότερα εἰς τὸ δωμάτιον ἡμῶν. — Διήλομεν ὅπως ἠδυνάμεθα τὴν ἐσπέραν. Κατόπιν δὲ ἡ Ἀλίκη ἦλθεν εἰς τὸ δωμάτιον ἡμῶν συγκεινημένη. Ὁ Ἀλβέρτος ἔστειλε προσκαλῶν τὸν Λουδοβίκον νὰ ἔλθῃ εἰς τὸ ἰδιαιτέρον αὐτοῦ δωμάτιον, ὕστερον ἐφώνησε τὴν Ἀλίκην καὶ ἐμέ. Ὁ Λουδοβίκος ἔχει θερμὴν καὶ εὐγενῆ καρδίαν. Ἠσπάσθημεν τὴν φιλότατην ἡμῶν μικρὰν Ἀλίκην, ἐγκωμιάζοντες αὐτὴν πρὸς τὸν Λουδοβίκον. Ἀφοῦ δ' ἔτι ὀλίγον συνημιλήσαμεν ἀπεχωρίσθημεν. Ἦτο τῷ ὄντι στιγμὴ συγκινητικὴ.

Ἐπειδὴ τὸ συνοικέσιον συνήθη ἕνεκα ἀμοιβαίου ἐνδιαφέροντος, ἡ εὐτυχία τῶν νέων ἦτο μεγίστη.

Ὁ πρίγκηψ Λουδοβίκος διέμεινεν εἰς Ἀγγλίαν ἕως μετὰ τὰ Χριστούγεννα, καὶ ἡ ἑορτὴ ὑπῆρξεν ἔτι φαιδροτέρα δι' ὅλους ἕνεκα τῆς εἰς τὴν οικογένειαν προσθήκης φιλότατου καὶ ἀκμαίου υἱοῦ, ὃς ὁ πατὴρ τῆς Ἀλίκης ὠνόμαζεν αὐτόν.

Ἡ βασίλισσα ἀνήγγειλε τῇ Βουλῇ τὸν προκείμενον γάμον τῆς πριγκιπίσσης, ἡ δὲ εἰδησις αὕτη προῦκάλεσε γενικὴν εὐχαρίστησιν, καὶ ὅτε ὀλίγον μετὰ ταῦτα ἐπρόκειτο περὶ προικὸς τῆς πριγκιπίσσης, καὶ τὸ ζήτημα ἐτέθη εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων, παμψηφεί ἐχορηγήθη αὐτῇ ὡς προῖξ ποσὸν 30,000 λιρῶν μετ' ἑτησίας προσόδου 600 λιρῶν.

(Ἐκ τοῦ ἀγγλικῶ)